

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ [ΕΧΕΙΣ ΕΛΠΙΔΑ, ΕΧΕΙΣ ΖΩΗ]

Με το βιβλίο “Έχεις ελπίδα, έχεις ζωή ερχόμαστε να κάνουμε Like 1] στη σκληρή δουλειά και τη πνευματική ζωή που θα μας βγάλουν από πολλά αδιέξοδα.

2]στη ζωή που είναι γεμάτη από αυτά που επιθυμούμε και έχουμε ανάγκη. Με ρώτησε ένας σε μια ομιλία μου: Καλά τα λές εσύ, αλλά εγώ ανοίγω το ψυγείο μου και είναι άδειο. Και επιθυμώ να είναι γεμάτο. Κακό είναι? Είναι να μην θυμώνω και να ’χω στρες. Όχι και πρέπει να παλεύει κανείς να το γεμίσει. Αν όμως δεν δουλέψει και τον εαυτό του, το πνεύμα του μονίμως θα είναι σε έλλειμμα υλικό και πνευματικό. Ας υπάρχει μόνο το υλικό έλλειμμα, το πνεύμα, την ψυχή δεν μπορεί να στο πάρει κανείς. **Τα υλικά αγαθά στους δανειστές, η ζωή μας σε εμάς.**

3]στην αφθονία που καθορίζεται από αυτά που απολαμβάνεις και όχι από αυτά που έχεις.

4]στην άνοιξη που είναι σίγουρο ότι θα έρθει μετά το χειμώνα και θα σβήσει το αποτύπωμά του.

5]στην κυνική και τη μελωδική πλευρά της ζωής. Εμείς αγαπάμε και τις δύο, αλλά θέλουμε να κοιμόμαστε με τη δεύτερη.

6] Η ζωή είναι μικρή. Να σπας τους κανόνες, να συγχωρείς γρήγορα, να φιλάς αργά, να αγαπάς ειλικρινά, να γελάς ασυγκράτητα. Και μην μετανιώσεις ποτέ για αυτά που σε έκαναν να χαμογελάσεις. Να σκέφτεσαι με θετικές σκέψεις.

Σας μεταφέρω το διάλογο που είχα με το γυιό μου Αλέξανδρο πριν λίγες μέρες.

-Πως είσαι γυιέ μου σήμερα? Σε βλέπω μουντρωμένο!

-Χάλια πατέρα έχω εξεταστική στο πανεπιστήμιο κόπηκα και σε 3 μαθήματα. Δεν με πήρε τηλέφωνο η Σούζυ.

- Παιδί μου δεν λέω συνέχεια να κάνουμε θετικές σκέψεις.

- Καλά πατέρα, σήμερα λοιπόν είμαι χάλια γιούπιιιι.!!!

- Δεν λέω αυτό παιδί μου νάσαι αισιόδοξος αυτό λέω.

- Κάτσε ρε πατέρα αν πέσω από τις σκάλες τι να λέω, ότι τις κατέβηκα γρήγορα!

Θα με τρελλάνεις. Άντε να καταλάβεις το παιδί σου σήμερα. Όχι χάσμα, καιάδας γενεών!

7]Η επιτυχία δεν είναι αποτέλεσμα αυτοανάφλεξης. Πρέπει να βάλεις φωτιά ο ίδιος στον εαυτό σου.

8]Η ζωή ποτέ δεν επαναλαμβάνεται. Κάθε μέρα ζωγραφίζει ένα καινούργιο πίνακα, τραγουδάει ένα διαφορετικό τραγούδι

9] σε αυτό το κόσμο δεν ήρθαμε να ικανοποιήσουμε τις προσδοκίες κανενός. Η μια και μοναδική ευθύνη είναι να γίνεις ο εαυτός σου και να αντιληφθείς ποιος είσαι.

Έχουμε το κουράγιο να κάνουμε το τίποτα κάτι? Το κάτι να γίνει βροχή, χείμαρρος, θάλασσα και να καταλήξουμε στην αναβάπτισή μας?

Τι πρέπει να κάνουμε?

“Υπάρχουν 3 πράγματα που πρέπει να κάνουμε κάθε μέρα της ζωής μας. Το νούμερο 1 είναι να γελάς. Πρέπει να γελάς κάθε μέρα. Το νούμερο 2 είναι να σκέφτεσαι και να ελπίζεις. Πρέπει να δαπανάς κάποιον χρόνο στη σκέψη και μαζί στην ελπίδα. Και το νούμερο 3 είναι να αφήνεις τα συναισθήματα να γίνονται δάκρυα, μπορεί να είναι χαράς ή ευτυχίας. Αυτή είναι μία γεμάτη μέρα. Αυτή είναι μία σπουδαία μέρα. Εάν τα κάνεις 7 ημέρες την εβδομάδα, θα έχεις κάτι ξεχωριστό, θα ζεις”.

“Τρία πράγματα προσπαθώ να σκέφτομαι κάθε μέρα. Πού άρχισα, πού βρίσκομαι και πού θα βρεθώ”.

“Οι δυσκολίες μου αγγίζουν τη τσέπη, την δουλειά, δεν μπορούν να μου αγγίξουν το μυαλό. Δεν μπορεί να μου αγγίξουν την καρδιά. Δεν μπορεί να μου αγγίξουν την ψυχή. Και αυτά τα 3 θα παραμείνουν για πάντα”.

“Βρες χρόνο λοιπόν κάθε μέρα για να γελάσεις, να σκεφτείς, να ελπίσεις και να κλάψεις”

Κάποτε πολλά άτομα όσα βρισκόμαστε απόψε εδώ είχαν παρευρεθεί σε ένα σεμινάριο . Ξαφνικά ο ομιλητής σταμάτησε να μιλά και άρχισε να δίνει σε κάθε παρευρισκόμενο ένα μπαλόνι. Ζήτησε από τον κάθε ένα να γράψει το όνομά του στο μπαλόνι , χρησιμοποιώντας ένα μαρκαδόρο. Στη συνέχεια μάζεψε όλα τα μπαλόνια και τα έβαλε σε ένα άλλο δωμάτιο.

Ακολούθως ζήτησε και από τους 300 να πάνε στο άλλο δωμάτιο όπου τοποθέτησε τα μπαλόνια, και τους ζήτησε ο κάθε ένας να βρει το δικό του μπαλόνι μέσα σε 10 λεπτά. Όλοι ψάχνανε μανιωδώς για το μπαλόνι με το δικό τους όνομά, συγκρούονταν ο ένας με τον άλλο ,και γενικά υπήρξε το απόλυτο χάος .

Στο πέρας των 10 λεπτών κανείς δεν βρήκε το δικό του μπαλόνι.

Ακολούθως τους ζήτησε ο καθένας να πάρει τυχαία ένα μπαλόνι και να το δώσει σε αυτόν του οποίου το όνομα είναι γραμμένο .

Μέσα σε λίγα λεπτά ο καθένας είχε το δικό του μπαλόνι .

Ο ομιλητής τότε συνέχισε την ομιλία του ...

Ακριβώς αυτό συμβαίνει στη ζωή μας . Ο καθένας μανιωδώς αναζητά την ευτυχία αριστερά δεξιά ,χωρίς να γνωρίζει που να την βρει.

Η ευτυχία μας έγκειται στην ευτυχία των άλλων ανθρώπων . Δώστε τους την ευτυχία τους ,και θα πάρετε τη δική σας ευτυχία .

Αυτός είναι και ο σκοπός της ανθρώπινης ζωής .

Δεν είναι αυτό που ψάχνετε ?

9] Μην ζούμε με το φόβο , αλλιώς γνωρίζουμε το θάνατο κάθε μέρα.

10] Οι άνθρωποι έρχονται και φεύγουν. Εσύ μένεις, εσύ είσαι πιο σημαντικός από τα γεγονότα που θα 'ρθουν να σε βρουν.

11] Να λες όλα θα πάνε καλά , γιατί θέλω να πάνε εγώ καλά.

12] Πραγματική σημασία στη ζωή έχει αυτό που έλκουμε αυτή τη στιγμή. Το παρόν. Αυτό που ζούμε. Αυτό μας ανήκει.

13] Κάθε πρωί που ξυπνάτε είναι στο χέρι σας να είστε δυστυχισμένος ή ευτυχισμένος. Διαλέξτε το ευτυχισμένος.

14] Χτίστε γέφυρες όχι φράχτες.

15] Αν μπορείς να ονειρευτείς κάτι , τότε μπορείς να το πετύχεις.

16] Το βασίλειο είναι γλυκοχάραμα αυγής και αντί να 'ρθει μια νύχτα αξημέρωτη, ξημερώνει μια αβράδιαστη μέρα.

17] Ποτέ μην αναβάλλεις την ευτυχία στο όνομα της επίτευξης.

18] Ακολούθησε τον δρόμο των ονείρων σου , περιμένοντας όλες τις ανταμοιβές που πρόκειται να 'ρθουν.

19] Μην λυπάσαι για τα πράγματα που λύνονται. Μην λυπάσαι όμως και για αυτά που δεν

λύνονται.

20] Να γίνεις αυτό που υποσχόσουν σε όλο το κόσμο ότι θα γίνεις, αλλιώς παραδέξου την ήττα σου.

21] Το όνειρο δεν έχει τιμή. Απλά όνομα το δικό σου.

22] Φτιάξε το κήπο σου εσύ, αντί να περιμένεις να σου φέρουν λουλούδια.

23] Διαβάτη δεν υπάρχει δρόμος, τον δρόμο τον ανοίγεις διαβαίνοντας.

24] Κάθε πράγμα ανέρχεται για να πέσει και ακμάζει για να παρακμάσει [Σαίξπηρ]

25] Η ευτυχία των ανθρώπων είναι να θλίβονται όσο το δυνατόν λιγότερο [Πλούταρχος]

Η προσδοκία μας με το παρόν δοκίμιο είναι να προσφέρουμε ένα μεγάλο χαμόγελο ελπίδας ώστε να φύγει η ματαιώση από τα όνειρα του κόσμου που δέχεται κατά ριπές μειώσεις της ποιότητας της ζωής του. Προτείνουμε λοιπόν να μην το βάλετε κάτω, δεν ήρθε η συντέλεια του κόσμου, δεν ήρθε το τέλος της ζωής. Η ΕΛΠΙΔΑ ΔΙΝΕΙ ΖΩΗ.

Γράψαμε ένα βιβλίο. Προσπαθήσαμε να αλλάξουμε τις λέξεις, να τις βάλουμε σε άλλη σειρά γιατί θέλουμε να αλλάξουμε το κόσμο. Αν το πετύχαμε εσείς, θα μας πείτε. Αφού το πάρετε και το διαβάσετε.

ΑΝ ΔΕΝ ΒΡΕΙΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ, ΜΗΝ ΨΑΧΝΕΤΕ ΣΤΟ GOOGLE, ΝΑ ΨΑΞΕΤΕ ΜΕΣΑ ΣΑΣ.

Ο ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ έλεγε:

Προσευχηθείτε να περάσει αυτό το σύννεφο που πάει να γίνει .. πεπρωμένο.

Ο MARTIN ΛΟΥΘΕΡ ΚΙΝΓΚ είπε:

Μπορεί να έχουμε έρθει όλοι με διαφορετικά καράβια, αλλά είμαστε όλοι στην ίδια βάρκα μέσα.

26] Ένα ποτάμι ρέει πάντα προς το σκοπό του άσχετα με τα εμπόδια που συναντά μπροστά του. Κινείται ασταμάτητα για την ένωση του με τον ωκεανό παρακάμπτοντας κάθε εμπόδιο παρ' όλο που γνωρίζει ότι φθάνοντας στον ωκεανό θα χάσει την ταυτότητά του.

27] Ο δρόμος προς τη φώτιση δεν είναι άλλος από το δρόμο της επιστροφής στον ίδιο μας τον εαυτό.

28] Μόνο όταν κοπεί και το τελευταίο δένδρο, μόνο όταν δηλητηριαστεί και ο τελευταίος ποταμός, μόνο όταν πιαστεί και το τελευταίο ψάρι, μόνο τότε θα ανακαλύψεις ότι τα λεφτά δεν τρώγονται. Επομένως η ύλη δεν έχει την αξία που της αποδίδουμε

29] Αν θες να πας γρήγορα πήγαινε μόνος, αν θες να πας μακριά πήγαινε μαζί. [Αφρικάνικο ρητό]

30] ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΛΠΙΔΑ?

Ναι γιατί υπάρχει το χαμόγελο των παιδιών!!

Δεν υπάρχουν η αγάπη, ο έρωτας, το πνεύμα, η ψυχή, η καρδιά που είναι 5 δρόμοι που σε οδηγούν στην ολοκλήρωση και διώχνουν τη δυστυχία?

Υπάρχει ελπίδα, γιατί υπάρχει γέννηση, ακμή, παρακμή, θάνατος και αναγέννηση, δηλαδή ζωή. Ναι στο πρωτογενές πλεόνασμα, όχι σε δευτερογενή ελλείμματα αγάπης και αλληλεγγύης

Ναι στο κουράγιο

Κουράγιο θα πει να εξελισσόμαστε συναισθηματικά και ψυχικά, ότι αποκτάμε αυτοπεποίθηση, χωρίς να γινόμαστε αλαζόνες.

Αλήθεια πως μπορείς να αλλάξεις μια μέρα που αρχίζει “στραβά”?

Ο μόνος τρόπος για να την σταματήσεις είναι να μετακινηθείτε από την συγκεκριμένη συχνότητα, αλλάζοντας σκόπιμα το σκεπτικό σας.

Μπορείτε να αλλάξετε τις σκέψεις σας σε ότι εσείς θέλετε. Αν το κάνετε και αφού λάβετε την επιβεβαίωση μέσω των συναισθημάτων σας ότι αλλάξατε συχνότητα, ο νόμος της έλξης θα ανταποκριθεί στη νέα συχνότητα και θα σας αναμεταδώσει τις νέες εικόνες της ζωής σας.

Υπάρχουν θαύματα σήμερα?

Αν ανοίξεις την καρδιά και τη ζωή σου στα θαύματα αυτά θα βρουν τον τρόπο να τρυπώσουν μέσα, ενώ εσύ θα στέκεις ακόμα με το στόμα ανοιχτό και θα αναρωτιέσαι πώς.

Έρχονται:

α]όταν τα πιστεύεις

β]όταν τα προσκαλείς

γ]όταν αφήνεσαι σε αυτά

δ]όταν τα ξεχνάς

ε]όταν παραιτείσαι από κάθε προσπάθεια να επηρεάσεις την τύχη τους

Εμφανίζονται:

α]εκεί που δεν τα περιμένεις

β]εκεί που δεν τα σκέφτεσαι

γ] έρχονται με τους πιο αναπάντεχους και ανορθόδοξους τρόπους.

ΑΝ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΕΤΣΙ ΔΕΝ ΘΑ ΛΕΓΟΝΤΟΥΣΑΝ ΘΑΥΜΑΤΑ ,ΑΛΛΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΕΝΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ.

Ο δάσκαλος της αυτογνωσίας μου έλεγε πως θα γίνω “ηγέτης”. «Ένας ηγέτης πριν από κάθε τι άλλο είναι ένας μάνατζερ του Είναι ,ξέρει να αναγνωρίζει και να περιορίζει μέσα του την κάθε αρνητικότητα...

Ξέρει ότι για να κερδίσει όλες τις μάχες, θα πρέπει πρώτα να ‘νικήσει τον εαυτό του....

‘Νικό τον εαυτό μου’ σημαίνει ότι:

δεν αφήνω τις αρνητικές σκέψεις να με κυριέψουν,

να με κατατροπώσουν...

σημαίνει ότι νικώ την τάση για καταστροφή που έχουν οι σκέψεις μου,

δεν επιτρέπω την αυτοκαταστροφή...

σημαίνει ότι υπερβαίνω τα όριά μου και κάθε εμπόδιο που δημιουργείται από τους φόβους,

τις αμφιβολίες και από οποιαδήποτε σκιά στο Είναι μου...

‘Νικό τον εαυτό μου’ σημαίνει:

ότι ξεθάβω τη θέληση,

ότι ταξιθεύω ανάδρομα προς την ακεραιότητα».

Χαμογέλασε βλέποντας τη σαστισμένη μου έκφραση καθώς σημείωνα τις λέξεις του, και πριν προσθέσει κάτι ακόμα περίμενε λίγο. Ύστερα πλησίασε ανεπαίσθητα προς το τραπέζι. Όπως μου συνέβαινε συνήθως με εκείνον σε παρόμοιες περιστάσεις, αγχώθηκα. Προαισθάνθηκα ότι θα μου έλεγε κάτι το ζωτικό, ότι θα μου ανακοίνωνε ένα μέρος της φιλοσοφίας του, που από μόνο του ήταν ικανό να επιταχύνει τη δυνατότητα κατανόησης που είχα. Παράτησα το σημειωματάριο μου, όπως ήταν ανοιχτό, στα πόδια μου, και ανασηκώθηκα ισιώνοντας την πλάτη, για να του δείξω ότι ήμουν έτοιμος, αλλά και για να ανακουφιστώ λιγάκι από την πίεση που ένιωθα να εντείνεται, καθώς με πλησίαζε για κείνα τα λίγα χιλιοστά.

‘Νικό τον εαυτό μου’ — ψιθύρισε — σημαίνει ότι δεν αφήνω να διαρρεύσει η παραμικρή έκφραση αρνητικότητας...

δεν επιτρέπω καμία εσωτερική υποβάθμιση, τον παραμικρό μορφασμό πόνου».

Σώπασε και περίμενε. Διερευνούσε, με ένα ανεπαίσθητο χαμόγελο, την αντίδραση μου σε αυτή την

αποκάλυψη. Έπειτα, αλλάζοντας φωνή, απήγγειλε ρυθμικά ένα μικρό τετράστιχο:

«Όταν ο χρόνος σου επιτίθεται καταβρόχθισε το χρόνο, όταν ο πόνος σου επιτίθεται καταβρόχθισε τον πόνο, όταν η αμφιβολία σου επιτίθεται καταβρόχθισε την αμφιβολία, όταν ο φόβος σου επιτίθεται καταβρόχθισε το φόβο»!

‘Νικώ τον εαυτό μου σημαίνει ότι δεν εξαρτιέμαι από τον κόσμο, σημαίνει ότι είμαστε δημιουργοί, κυρίαρχοι του εαυτού μας, των καταστάσεων του Είναι και επομένως κυρίαρχοι του κόσμου.

Αυτή η ικανότητα αποδέσμευσης είναι πέρα για πέρα φυσιολογική, είναι δικαίωμα που έχει ο κάθε άνθρωπος από την γέννησή του».

Αυτό δεν είναι το τέλος ,αλλά η αρχή. Κάθε τέλος ξεκινά κάτι καλύτερο.

Αυτό είναι αναπόφευκτο.

Η Ζωή πάει μπροστά και ποτέ πίσω. Η Ζωή προοδεύει και ποτέ δεν οπισθοδρομεί.

Αν ούτε καν ο θάνατος δεν τελειώνει κάτι, πόσο μάλλον το συγκεκριμένο περιστατικό ή κατάσταση που σε απασχολεί;

Είναι αλήθεια ότι όταν κλείνει μια πόρτα, μια άλλη ανοίγει. Η κίνηση της Ζωής είναι πάντοτε προς τα πάνω.

Αυτό ισχύει για κάθε τι, και αν δεν το πιστεύεις τώρα τότε δείξε εμπιστοσύνη στην Ζωή, θα το πιστέψεις σίγουρα σε έξι μήνες

Μου αρέσει να κάνω συχνά μια άσκηση διαλογισμού και σας την προτείνω:

Φανταστείτε ένα όμορφο βουνό, ίσως με χιονισμένη κορυφή. Καθώς το κοιτάτε, μπορείτε να διακρίνετε ότι διαθέτει έναν εσωτερικό πυρήνα στον οποίο επικρατεί πάντα μια κατάσταση ηρεμίας και μια σταθερή Θερμοκρασία/Ετσι, ό,τι και αν συμβαίνει εξωτερικά, το εσωτερικό παραμένει αμετάβλητο.

Και τώρα, φανταστείτε ότι οι εποχές έρχονται και φεύγουν. Το καλοκαίρι φέρνει μαζί του αιφνίδιες μπόρες και πυρκαγιές, και όμως το εσωτερικό του βουνού παραμένει σιωπηλό, ήρεμο και γαλήνιο. Το καλοκαίρι δίνει τη θέση του στο φθινόπωρο, στον άνεμο που λυσομανά και στα φύλλα που πέφτουν από τα κλαδιά των δέντρων. Έπειτα, έρχεται ο χειμώνας, με τα χιόνια και τις χαμηλές θερμοκρασίες του. Και ύστερα, ο χειμώνας δίνει τη θέση του στην άνοιξη, και τα χιόνια λιώνουν προκαλώντας χιονοστιβάδες. Και όμως, ο εσωτερικός πυρήνας του βουνού, αυτό το όμορφο, βαθύτερο μέρος του, δεν επηρεάζεται καθόλου από τις αλλαγές των εποχών.

Είμαστε κι εμείς σαν αυτό το βουνό. Δεν χρειάζεται να επιτρέπουμε στα εξωτερικά γεγονότα να κλέβουν τη χαρά και την αρμονία μας, όσο και αν μας χτυπούν οι καταιγίδες, όσο και αν λυσομανούν οι άνεμοι. Διαθέτουμε όλοι αυτόν τον ήρεμο και σιωπηλό εσωτερικό πυρήνα. Βρίσκεται εκεί όποτε επιθυμούμε ή χρειαζόμαστε να μεταβούμε σε μια κατάσταση γαλήνης. Αν στραφούμε προς το εσωτερικό μας, μπορούμε να αποκτήσουμε πρόσβαση στην εκπληκτική, θεραπευτική δύναμη αυτού του πυρήνα. Το βουνό, εσωτερικά, είναι τέλειο – το ίδιο ισχύει και για εμάς.

Φανταστείτε τώρα ότι καταφθάνουν τουρίστες στο βουνό. Έρχονται με τρένα, αεροπλάνα, αυτοκίνητα, πλοία και άλλα μέσα. Και ο καθένας από αυτούς έχει τη δική του άποψη: Αυτό το βουνό δεν είναι τόσο όμορφο όσο το άλλο βουνό που είχα δει στο τάδε μέρος· είναι πολύ μικρό ή πολύ ψηλό, έχει πολύ στενά μονοπάτια ή έχει πολύ φαρδιά μονοπάτια. Αλλά το βουνό δεν νοιάζεται, γιατί ξέρει ότι αποτελεί την τέλεια έκφραση ενός βουνού.

Το ίδιο ισχύει και για εμάς. Ό,τι και αν λένε οι άλλοι, όποιες και αν είναι οι απόψεις τους για εμάς, όποιες και αν είναι οι επικριτικές γνώμες που εκφράζουν θεωρώντας ότι μπορούν να λειτουργήσουν

σαν καθρέφτες για να δούμε τα ελαττώματά μας, εμείς είμαστε ήδη τέλειοι, αφού η ουσία μας είναι θεία. Δεν χρειάζεται να επηρεαζόμαστε από τις γνώμες των άλλων ανθρώπων, ακόμα και αν ανήκουν στο στενό μας περιβάλλον, όπως οι συγγενείς μας, οι εργοδότες μας ή οι σύντροφοι μας. Είμαστε ακλόνητοι και ριζωμένοι στη γη, όπως το βουνό. Ξέρουμε, βαθιά μέσα στην καρδιά μας, ότι αποτελούμε την τέλεια έκφραση μιας πνευματικής οντότητας. Τα λόγια των άλλων δεν μπορούν να κλέψουν την εσωτερική γαλήνη και χαρά μας, παρεκτός αν τους παραχωρήσουμε εμείς αυτή τη δύναμη. Χρησιμοποιώ συχνά αυτόν το διαλογισμό για να υπενθυμίσω στον εαυτό μου και στους άλλους πόσο υπέροχη και μεγαλειώδης είναι η ουσία μας, όπως και η ουσία αυτού του όμορφου βουνού. Παρόλο που το έχουμε ξεχάσει, είμαστε ήδη τέλειοι. Και ήμαστε τέλειοι ανέκαθεν.

Θα σας παραθέσω ένα παράδειγμα για να καταλάβετε πόσο ανάγκη έχουμε ο'έναν τον άλλον στην ζωή. Και θα το κάνω με ένα παραμύθι.

Ένα ποντικάκι κάποτε παρατηρούσε από την τρυπούλα του τον αγρότη και τη γυναίκα του που ξεδίπλωναν ένα πακέτο .

“Τι λιχουδιά άραγε έκρυβε εκείνο το πακέτο;”, αναρωτήθηκε.

Όταν , όμως , οι δυο αγρότες άνοιξαν το πακέτο δεν φαντάζεστε πόσο μεγάλο ήταν το σοκ που έπαθε , διαπιστώνοντας πως επρόκειτο για μια ποντικοπαγίδα!

Τρέχει γρήγορα λοιπόν , στον αχυρώνα για να ανακοινώσει το φοβερό νέο:

“Μια ποντικοπαγίδα μέσα στο σπίτι! Μια ποντικοπαγίδα μέσα στο σπίτι!”.

Η κότα κακάρισε , έξυσε την πλάτη της και σηκώνοντας το λαιμό της είπε:

“Κυρ ποντικέ μου, καταλαβαίνω πως αυτό αποτελεί πρόβλημα για εσάς . Αλλά δεν βλέπω να έχει καμία επίπτωση σε εμένα! Δε με ενοχλεί καθόλου η ποντικοπαγίδα στο σπίτι!”

Το ποντικάκι γύρισε τότε στο γουρούνι και του φώναξε:

“Έχει μια ποντικοπαγίδα στο σπίτι! Έχει μια ποντικοπαγίδα στο σπίτι!”

Το γουρούνι έδειξε συμπόνια αλλά απάντησε:

“Λυπάμαι πολύ κυρ ποντικέ μου , αλλά δεν μπορώ να κάνω τίποτε άλλο από το να προσευχηθώ . Να είσαι σίγουρος ότι θα το κάνω”.

Τότε το ποντικάκι στράφηκε προς το βόδι και του φώναξε, κρούοντας τον κώδωνα του κινδύνου:

” Έχει μια ποντικοπαγίδα στο σπίτι! Έχει μια ποντικοπαγίδα στο σπίτι!” .

Και το βόδι απάντησε:

“Κοιτάξτε, κύριε ποντικέ μου, λυπάμαι πολύ για τον κίνδυνο που δια τρέχεις , αλλά εμένα το μόνο που μπορεί να μου κάνει η ποντικοπαγίδα είναι ένα τσιμπηματάκι!”.

Έτσι, ο καλός μας ποντικούλης, έφυγε με κατεβασμένο το κεφάλι, περίλυπος και απογοητευμένος γιατί θα έπρεπε ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ, να αντιμετωπίσει τον κίνδυνο της ποντικοπαγίδας!

Την επόμενη νύχτα , ένας παράξενος θόρυβος , κάτι σαν αυτόν που κάνει η ποντικοπαγίδα όταν κλείνει , ξύπνησε τη γυναίκα του αγρότη που έτρεξε να δει τι συνέβη.

Μέσα στη νύχτα, όμως, δεν πρόσεξε πως στην παγίδα είχε πιαστεί από την ουρά ένα φίδι... Φοβισμένο το φίδι δάγκωσε τη γυναίκα.

Η γυναίκα αρρώστησε βαριά και μεταφέρθηκε επειγόντως στο νοσοκομείο. Έμεινε λίγες ημέρες και επέστρεψε στο σπίτι , αλλά με υψηλό πυρετό. Ο γιατρός συμβούλεψε το σύζυγό της να κάνει ζεστές

σουπίτσες. Έτσι ο αγρότης έσφαξε την κότα για να κάνει μια καλή κοτόσουπα!

Η γυναίκα, όμως, πήγαινε από το κακό στο χειρότερο και όλοι οι γείτονες πήγαιναν στη φάρμα για να βοηθήσουν. Ο καθένας με τη σειρά του καθόταν στο προσκεφάλι της γυναίκας και της έδιναν και ένα δώρο. Για να τους ταΐσει όλους αυτούς ο αγρότης αναγκάστηκε να σφάξει το γουρούνι!

Τελικά, όμως, η γυναίκα δεν τη γλίτωσε! Πέθανε!

Στην κηδεία της ήρθε πάρα πολύ κόσμος , γιατί ήταν καλή γυναίκα και την αγαπούσαν όλοι. Για να ταΐσει όλον αυτόν τον κόσμο ο αγρότης αναγκάστηκε να σφάξει το βόδι!

Ο κυρ ποντικός μας , έβλεπε όλο αυτό το πήγαινε έλα από την τρυπούλα του με πάρα πολύ μεγάλη θλίψη...

Όσο κι αν είναι πλέον συνηθισμένο να σκεφτόμαστε όλο και περισσότερο τον εαυτό μας, αδιαφορώντας- προκλητικά πολλές φορές- για το διπλανό μας, ένα είναι σίγουρο:

**Όταν κινδυνεύει κάποιος ή έχει ένα πρόβλημα (μικρό ή μεγάλο, δεν έχει σημασία),
βρισκόμαστε όλοι σε κίνδυνο και κατ' επέκταση το πρόβλημα του πολύ σύντομα θα γίνει και δικό
μας!**